

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 9 Octomvrie st. v.

„Pester Lloyd“ publică în numărul de alaltieri următoarea depeșă primită din Praga:

„Studentul în medicină Ioan Coloman Kostelny din Liptó-Szent-Miklós s'a sinucis. A fost găsit cu gâtul tăiat și cu arteria deschisă într-o baltă de sânge. După „Narodni“ cauza sinuciderii este un conflict al omului tânăr cu tatăl său, un cojocar din Szent-Miklós, care a refuzat a-i mai da vre-o spriginire fiului său, fiindcă acesta luase parte la uneltirile panslaviste. După „Narodni“ sinucisul făcea parte din liga secretă a teologilor evanghelici dela Pojon, ai cărei membri au fost relegați dela toate așezămintele de învățământ superior din Ungaria. Kostelny era înscris la universitatea cehă, unde i-se conferise unul dintre stipendiile așa numite „slovăcesci“.

Care va să zică la Szent-Miklós trăiesce un cojocar, Kostelny, care are un fecior Ioan Coloman. Ioan Coloman Kostelny, feciorul cojocarului, umblă la școală, termină studiile gimnasiale și se înscrie între teologii evanghelici din Pojon, ca să se facă preot evanghelic. Mai mulți dintre teologii slovaci, între care și Kostelny, țin întruniri literare de un caracter privat și mai mult ori mai puțin secret, fiindcă se tem, că nu li se vor permite aceste întruniri, dacă se va ști, că le țin. Autoritatea însă, totdeauna trează, dă de urma acestor întruniri, le declară de ligă panslavistă secretă și relegă pe teologii ce luaseră parte la întruniri, între care și pe tânărul Ioan Coloman Kostelny, feciorul cojocarului Kostelny din Liptó-Szent-Miklós. El are noroc, căci se înscrie la universitatea din Praga și obține unul dintre stipendiile destinate pentru Slovaci ce studiază la această universitate.

Din întâmplare însă cojocarul Kostelny e om animat de sentimente patriotice și nu mai vrea să știe de fiul său denaturat, care ia parte la uneltiri panslaviste. Astfel tânărului Ioan Coloman Kostelny, alungat din patria sa și despărțit de părinții săi, nu îi mai rămâne decât să se sinucidă, ceea-ce și face cu hotărârea proprie tuturor oamenilor ajunși la desepațiune.

Aceasta e fabula.

Dar' morala care este?

Morala oficială e: Eată unde duce panslavismul!

Nu scim, dacă este ori nu în toate amănuntele ei adevărată fabula. Dar' amănuntele sunt mai mult ori mai puțin diferite. Lucrul de căpetenie este, că un important țiar din „Praga“ ne povestește fabula aceasta, ear' „Pester Lloyd“ spune mai departe ceea-ce a povestit țiarul din Praga. Astăzi mii și mii de oameni știu fabula, trag cuvenita învățătură din ea — și ideile se lămuresc, lumea se dumiresce asupra stărilor de lucruri din statul ungar.

S'a sinucis un om.

Atâta pagubă!

Oameni sunt destui în lumea aceasta, mor în toată clipa și alții se nasc în locul lor.

Moartea aceasta e însă o moarte simplă și calificată totodată.

Cetind scirea aceasta mii și mii de părinți din țările coroanei ungare își aduc aminte de copiii lor, care au fost și ei alungați din țeara lor, au fost și ei puși în conflict cu părinții lor.

Ear' între părinții acestia sunt mulți bătrâni slăbănogi, multe mume veduve, și alătura cu părinții multe surori fete în păr și mulți frați încă nevêrstnici, — multe, foarte multe suflete nevinovate sunt, care privesc spre cei și singuri. Tată, mamă, Doamne!

Dar' miserie, durere și desnădejduire a fost totdeauna pe pământ. Nu înzadar ni se spune în „Mahabharata“, că „o puternică durere atîrnă de viață, viața durere este numai“. Să sufere dar' cei-ce nu vor să se pătrundă de marea „idee de stat“, dacă așa cere „idea“. În marea de durere, care se numesce viață, ceva durere mai mult ori mai puțin nu produce nici flux, nici reflux. — „Idea“ se învingă și toate se trec!

Fără îndoială! Vorba e însă, că din durerea cea multă se adună multă mânie, și mult are să sufere „idea“, când va

veni odată timpul, ca să se descarce toată mânia aceasta.

De giur împregiur toate țările sunt pline de oameni, care au părăsit țeara aceasta, s'au depărtat de părinții, de frații, de rudele, de prietenii lor din copilărie, pentru-că nu îi ierta firea să-și renege neamul. Dacă ar fi fost oameni cu independență materială, ar fi stat aici, cum au stat alții; dacă ar fi fost oameni slabi de ânger, s'ar fi făcut slugi plecate, cum s'au făcut alții: erau însă oameni săraci și de o fire îndărătnică, — erau ceea-ce un mare scriitor numesce „aristocrația săraciei“, — și de aceea s'au dus cu capul ridicat și cu sprâncenele încrețite.

Oamenii acestia, risipiți prin toate țările, care ne încungiură, acolo, unde se află, propagă disprețul și ura și mânia contra acelora, care nu i-au suferit aici în țeara lor, și lucrează cu stăruință, cu rîvnă neîmpăcată a pribeagului, o rîvnă, pe care Maghiarii trebuie să o cunoască foarte bine.

Nu se tem oare Maghiarii de rezultatele acestei lucrări? Nu cred ei, tot nu cred încă sosit timpul, ca să curme o politică, prin care își fac dușmană întreaga lume, în mijlocul căreia se află, și silesc pe cele mai disparate elemente să se unească în contra lor?

Nu se tem ei, că mâne ori poimâne va veni *cineva* și le va dice celor desmorați: „Puneți lumea în mișcare!“

Și astăzi tot ar mai fi cu putință ca ei înșiși să le dică: Haid'! ajutați-ne să împăcăm lumea!

Correspondență din Viena.

Viena, 19 Octomvrie n. 1886.

Sesiunea viitoare a delegațiunilor, care a fost convocată pentru 4 Noemvrie n., și care de astădată se va ține în Pesta, va fi desigur de mare importanță.

Cestiunile politice externe vor provoca după toate probabilitățile o viasă discuțiune încă; deasemenea și armata se poate să devină obiectul de desbateri, mai cu seamă după-ce din partea ministrului de război un credit însemnat

se va cere pentru furnimentul de arme de repetițiune.

Cât privește delegațiunea din partea acestuia a Laitei, ea nu-i va prepara nici o dificultate, nici contelui Kálnoky, nici contelui Bylandt.

Partidul german, care e frate de spirit cu Maghiarii, și care a tins totdeauna la hegemonia sa asupra celorlalte popoare, și a priceput toate interesele statului numai din punctul de vedere al acestei a lor hegemonii, e respins la minoritate de ministrul Taaffe, și partidele, care se află acum în majoritate în Reichsrath și împregnează și delegațiunilor caracterul lor, sunt mulțumite cu îndreptățirea egală, care le fu acordată, și nu au intențiunea să terorizeze statul și să-și impună hegemonia lor.

Altfel însă stau lucrurile în delegațiunea ungurească; acolo tot domnesce nemărginit partidul maghiar, care normează ori-ce cestiune, ce se ivesce înainte de toate după influența, care poate avea această cestiune asupra hegemoniei lor, și dela acest partid e de așteptat, că va inscena în delegațiuni relativ la politica externă și relativ la armată tot scenele, pe care le-am ajuns deja în Landtag-ul pestan.

Aceste sunt fapte, cu care astăzi trebuie să calculăm. Desigur, dacă am fi ajuns să vedem tot aceleași transformări în Ungaria, pe care deja le vedurăm îndeplinite în partea de aici a Laitei, atunci n'ar fi nevoie să ne dedăm la astfel de temeri. Principiul îndreptățirii naționale ar trage după sine și dincolo de Laita atât în Landtag-ul pestan, cât și în delegațiunea ungurească pe baza legilor existente și fără-ca o literă a lor baremi să fie atinsă, o majoritate de tot altfel, o majoritate, care ar fi expresiunea majorității populațiunii ungare, și care n'ar avea să averse o dificultăți guvernului nici în politica externă, nici în cestiunea armatei. —

În cercurile guvernamentale de aici nutrește speranța, că războiul vamal între Austria și România se va termina în curând. Precum scim, acest război vamal s'a produs numai din cauza Maghiarilor, care nu voră să acorde ușurările cerute de România, pentru importul cerealelor sale în Austria.

Acuma Maghiarii, cari prin atitudinea Rusiei în Bulgaria ved greu amenințată hegemonia lor națională, au ajuns să recunoască, că trebuie cel puțin față cu România să se pună pe un picior mai bun. — Această schimbare de idei a Maghiarilor se poate să faciliteze, ca războiul vamal cu România să afle cât de curând o terminare, — un război, care a cauzat industriei jumătății occidentale a monarhiei mari daune.

Foița „Tribunei“.

Doine poporale

adunate de

Sofia Popescu,

învățătoare în Rîu-de-mori.

Bate vîntu 'n paie ude,
Strig la mîndra, nu m'aude.
— Ba te-aud bade, aud,
Dar' nu pot ca să-ți răspund,
Căci gura 'mi-s'amuțit
Find în casă c'un urît.
Când s'a sparge blidu-n fund
Atunci pot ca să-ți răspund,
Dară blidu-i de oțel
Nu se sparge el de el,
Și urîtul nu-mi dă pace
Să vorbesc cu cine-mi place.
De nu cumva rugina
'L-a prinde și 'l-a mânca,
Fundul 'i-s'a 'ngăuri
Și noi bade ne-om iubi.
Când s'a sparge oala 'n toartă,
Atunci scap de el odată,
Și voiu pute să vorbesc
Cu cel pe care-l iubesc,
Dar' oala-i de cusitor
Nu pot scăpa până mor,
De nu cumva s'a 'ndura
Dumneșu și Preceasta

Dela mine să-l trimeată,
Unde nimic să nu vadă,
La rânza pămîntului,
Unde-i dat urîtului.
Căci urîtul n'are leac,
Numai trei scînduri de brad,
Înfundate, acoperite
Și cu cuie ținute,
Apoi o cruce de fag
Ridicată chiar la cap.

* * *

Cât e satul nost' de mare
Căi ascunse totuși n'are,
Nestrăbătute de soare
Pururea tot în răcoare;
Și noapte tot umblai
Și-o ulicioară affai,
Ulicioară în părâu
Făcută pe gîndul meu,
Și de-atunci viață dulce
Ca mine nimeni nu duce,
Dar' Dumneșu a voit
Să-mi facă traiul urît,
Trimițînd oameni în cale
Să-mi facă traiul cu jale.
Dușmanii s'au oblitit
Și cărarea-au îngădit,
Nu eu pari și cu nuele,
Ci mai rău, — cu vorbe rele.
Atunci ridicai cuvînt,
Cătră Dumneșu cel sfînt

Să mă lase să trăiesc
Precum demult tot doresc.
Dumneșu a ascultat
Cuvîntul ce-am ridicat,
Căci trimise-un mare vînt
Și-a pus gardul la pămînt.
După ploaie veni soare
Gardu-i la mini sub picioare,
Și 'l-oiu arunca în foc
Să fiu numai cu noroc.

* * *

Frunză verde de secară,
'Mi-a venit o veste-aseară,
'Mi-a venit o veste-amară,
Că mîndra trage să moară.
Nu știu, Doamne, cum aș face
Să mă duc s'o ved cum zace,
Cu fața cătră părete
Cu gura friptă de sete.
Să-i dau vin și apă rece,
Boala mîndrei doar' 'i-a trece,
Și de-aș călca dealurile
Să-i adun eu leacurile
Din trei pomi trei rămurile
Să le bag în trei ulcele,
Să le scot seara la stele
Să tragă vîntul prin ele.
Dimineța la răcoare
Diua la amești la soare,
Eară dacă s'or usca
Mîndrei mele eu le-oiu da,

De boala ei ca să-i treacă
Sănătoasă să se facă.

* * *

Frunză verde floriciță,
Mîndră mîndruleană mică,
Aseară-am fost drept voi,
Te-am vădut seșînd cu doi,
Cel-ce ședea lîngă tine,
A fost pretin bun cu mine,
Cel-ce ședea după masă,
M'a lăsat cu gura arsă.
Frunză verde 'n patru foi:
Eu cu două, — tu cu doi.

* * *

Frunză verde lemn domnesc,
Stau în loc mă socotesc:
Din două cari se iubesc?
Aș iubi pe cea mai mică,
Cea mai mare-i mai voinică;
Aș iubi pe cea mai mare,
Cea mai mică-mi place tare.

* * *

De-aici până la Brașeu
Nu-i bădiță ca al meu;
Cîndu-l ved seara în poartă
Par'că-i trandafir în voaltă,
Cîndu-l ved seara la lună,
Par'că-i floarea din cunună,
Cîndu-l ved seara la stele
Par'că-i crucea din mărgele;
Ochișorii lui
Mura cîmpului,

De câțva timp petrolul rusesc se pune înaintea în mod dominant pe piețele austriace și face atât petrolului galițian, cât și celui român o teribilă concurență. — Caracteristic e, că firma din Breslau Lindheim stabilită aci e aceea, care face cale petrolului rusesc în Austria, pe când totdeodată șeful acestei firme e și consul-general român: Aceasta e desigur ceva interesant, că consulul-general român din Viena face negoț din gros cu — petrolul rusesc.

Oare dl Brătianu n'a fost în stare să găsească vre-un cetățean român, care ar fi fost demn să iee în mână consulatul general român, ci a trebuit el oare după sistemul țerilor exotice să încredințeze consulatul general român unui bancher jidovesc din Prusia și așa să stampileze și consulatul general român la una din acele figuri comice, care de obicei sunt făcute ridicole pe scenă? — Când s'a răspândit sgomotul despre planul, de a crea un consulat general român în Viena, atunci toți erau de opinie, că această funcțiune va fi concredințată unui patriot român încercat, și se admitea desigur, că dl B. G. Popoviciu, care de 30 de ani e pe piața de aci unul din cei mai zelosi reprezentanți ai intereselor naționale și comerciale ale României, va fi numit consul general român.

Că aceasta nu s'a întâmplat și că această funcțiune fu concredințată unui Jidov din Breslau, a provocat o desiluziune mare în toate cercurile naționale.

Revistă politică.

Sibiu, 9 Octomvrie st. v.

Guvernul bulgar a fost adresat deja odată marilor puteri rugarea, de a-i numi un candidat potrivit pentru tronul Bulgariei. Puterile însă n'au dat guvernului în această privință nici un răspuns. Din acest cas de precedentă cercurile diplomatice din Viena se țin îndreptățite a crede, că la cas, dacă după întrunirea Sobraniei, guvernul bulgar s'ar îndrepta din nou către Poartă și către celelalte puteri pentru numirea unui candidat de tron, puterile, sau cel puțin cele trei puteri imperiale vor observa aceeași procedură și vor privi de *non avemu* cererea guvernului bulgar. Anume atât în Berlin cât și în Viena oamenii sunt de acea părere, că în afacerea alegerii de principe, Rusiei îi compete inițiativa, și că ori-ce candidat, pe care îl va respinge Rusia, trebuie să se binetului din Petersburg a declarat de re-peșite-ori, că privește de ilegale alegerile dela 10 Octomvrie și nu va recunoaște hotărârile Sobraniei ce stă pe basa acelora, e probabil, că consecuența atitudinii marilor puteri o să fie amânarea alegerii de principe *ad calendas graecas*. Prin aceasta guvernul bulgar ar fi nevoit a accepta pretențiunile Rusiei și a amâna și alegerea principelui pentru o altă Sobranie, ce se va alege după un anumit period.

Adeverindu-se aceste împărțiri, ele ar însemna o prețioasă concesiune a cabinetelor din Viena și Berlin față cu Rusia și s'ar putea apoi reduce la renunțarea cabinetului rusesc, de a ocupa Bulgaria.

Dealtmintealea și din Petersburg i-se depeșează „Correspondenței Politice“,

Sprincele lui,
Peana corbului,
Și mustața lui,
Spicul grâului.

Trandafir cu două flori,
Mama are doi ficioiri,
Amândoi sunt însurați,
De Dumneșeu blăstemați,
Căci a unuiu muere,
Când mama mănecare cere,
Bagă într'o oală apă,
Și-o pune la foc pe vatră,
Apoi bagă 'n ea tărâță
Și-o 'ngroașă cu chisaliță,
Când e caldă 'n blid o varsă,
Și-o pune soacrei pe masă,
Să se sature de-a vră
Ear' de nu, — nu-i vina ea.
Alta merge la fântână,
Cu cămașa soacrii 'n mână,
Și-o 'ntinde în apă-odată:
Na-ți-o, mamă, că-i spălată,
Și-o acapă pe-o nuia,
Câinii hărăc la ea.

Decând te-ai dus, bădițele,
N'am mai pus în mâni inele,
Nice la grumaz mărgelă.
Decând s'a dus bădița,
'Mi-e pustie ulița,
Și roșie lunița.

că cabinetul rusesc a primit din partea marilor puteri asigurarea formală, că reîntoarcerea prințului Alexandru de Battemberg pe tronul bulgar nu numai nu va fi favorizată decâtă puteri, dar și o eventuală re alegere a celuiia nu va putea conta la aprobarea acelora. Se dice, că o asemenea asigurare ar fi mers și din partea Angliei.

Din Sofia se telegrafează cu datul de 19 Octomvrie: Gadban-Effendi a încercat să înduplece pe Bulgaria a accepta pretențiunile rusești, dar' a întâmpinat pretențiunea opoziție energetică. La noapte va apăre decretul, prin care se convoacă Sobrania la Timova și cu anevoe s'ar mai putea crede, că se va întâmpla vre-o schimbare, cu toate că consulul rusesc Necludoff amenință cu plecarea întregului personal dela consulatul rusesc din Sofia.

Diariului „Presse“ din Viena i-se împărțesce din Londra, că reprezentanții Austro-Ungariei și Germaniei nu vor asista la deschiderea Sobraniei.

Împărțesirile, ce le-a făcut apostolul de revanșă francez Derouledes unui raportor dela diarul „Matin“ din Roma despre pretențiile sale succese în Italia și Rusia, sunt în Roma în general condamnate. „Tribuna“ din Roma dice, că un om, care a cercat în Roma și în Petersburg o alianță în contra Germaniei, nu se poate lua în serios, — acela e condus de un egoism francez, ce nu poate să fie normativ pentru alte state. „Rassegna“ scrie, că năsuințele lui Derouledes sunt lipsite de idealuri. O Francie, care ar voi să se alieze cu Rusia și să primejduiască libertatea popoarelor, singur numai pentru de a satistace unei pofte de răsbunare, nu se poate aștepta la un viitor bun.

„Particularismus“.

Budapesta, în 19 Octomvrie 1886.

III.

Abia au trecut câteva zile, decând și-a sitatea din Sibiu, și, de un timp încoace, mai în fiecare nr. al „Tribunei“ am avut ocaziunea de a ceti expresiunea adânciei mahniri a unui grănițer din părțile Năsăudului. Amândouă aceste împregiurări, deși nu stau în legătură unele cu altele, totuși 'mi-au atras atenția cu de-adsul. Causa, pentru-ce le amintesc pe amândouă deodată este, că ele, deși difer mult una de alta, totuși au și ceva comun. Acest ceva este: nemulțumirea.

Căci expresiunea nemulțumirii a fost dorința exprimată prin avocatul Arz, de a se întregi cât mai îngrabă definitiv postul presidial; expresiunea nemulțumirii, ca se nu ăicem a durerii, este aceea, pe care dearîndul o reșefesce de un timp încoace confratele dela Năsăud. Și dacă nemulțumire este, apoi fără îndoială ea trebuie să-și aibă cauzele sale, fiindcă numai din senin nu se poate.

Urmează dar', ca să cercetăm puțin asupra acestor cauze. Confratele din Năsăud, dice, că cauza nemulțumirii o poartă de o parte prefectul substitut Bánffy, ear' de altă parte neînțelegerile ivite între dînșii.

Ne place să credem, că numai în parte are dreptate, când o susține aceasta. Și pentru-ce? Lucru scurt: pentru-că dînsul nu-și extinde privirea și preste granița grănițerilor.

Causa nemulțumirii, în fond, nu o poartă nici Bánffy nici cei dela administrarea fondului numai singuri: ea este de a se căuta mai mult în sistemul de astăzi și la cei cari au inaugurat și susțin acest sistem. Bietul Bánffy nu este decât un agent al guvernului, care l-a instituit, ear' oamenii noștri, ca oameni puțin deprinși în apucături, nu sînt decât niște iepuri, cari când aud șuerătura unui vîntuleț, nu mai știu încotro este „haiț“ și încotro „cea“.

Lucru firesc, că slăbiciune este și în o parte și într'alta, nu este însă aceea ce se numesce cauza nemulțumirii. Slăbiciune, încă mare slăbiciune este pentru un om cu o poziție socială așa de strălucită, să lucre, de dragul șovinismului, contra legii, și mai mare slăbiciune este pentru fiii vitejilor grănițeri de odinioară, ca să facă pe iepurile. Ei, dar' sub presiunea sistemului de azi și a susținătorilor lui, cu puțință sînt toate.

Spre a dovedi, că întemeiate sînt părerile ce emitem, nu avem decât să ne provocăm la procedura guvernului față cu întregirea postului de șef al comitatului Bistrița-Năsăud.

Ori poate fi cineva atât de naiv, încât să creadă, că într'un comitat ca acela nu s'ar fi aflat un singur om capabil de a ocupa postul de prefect?! Doamne păzește. Sistemul inaugurat de Tisza însă a cerut, ca întregirea să nu se facă definitiv, ci numai provisor. Și această parte pentru-ca să inducă pe Sași în eroarea de a crede, că dacă se vor da după pîr, vor căpăta un om din neamul lor, parte, și mai ales, pentru-că doria, ca să aibă în coastele grănițerilor, cari prea înaintau în cultură și prea țineau la spiritul grănițeresc, un om, care să stee necondiționat la comanda și la dispoziția sa.

Acest om a fost și este Bánffy, care, între noi fie dîs, și ma înainte dăduse probe de supunere și ascultare în sus, și de asprime și necruțare în jos.

Așadar' nu Bánffy este cauza, ci ministrul-president, și nici el numai singur, ci la oaltă cu guvernul, care susține nefericitul sistem de astăzi.

Tot acestui sistem este a i-se atribui și darea în administrație a două comitate, eară locuite de Români, pe mîna unui pașă, de curînd trecut la cele vecinice.

Spre a se încredința frații grănițeri din fostul al doilea regiment, că bine ăicem ce ăicem, nu au decât să facă o încercare odată de a arăta abuzurile comise de Bánffy, în calitatea lui de comisar, înaltului guvern. Să fie siguri, că el va ave dreptate, și nu dînșii. Și este natural să fie așa, căci altfel ar veni în contradicere cu sine însuși. El pune anume pe comisar, ca să-i facă treabă, — și apoi tot el să-l împedecă? Nu ar fi logic. Și logică de acest gen, har Domnului, guvernul nostru are prea multă.

Din acest incident dar' grănițerii, dacă vreau serios, și aceasta o cere interesul lor, ca să se scape, baremi în parte de grijile ăilei și ale viitorului, respective să se emancipe de sub tutoratul unui comisar, care a dat atâtea probe de arbitragiu și de abuzuri, apoi nu au să vină aici cu jalbele lor, ci să meargă acolo, de unde pot aștepta vindecarea rîului.

După-cât scim, oameni, cari să le pregătească puțin calea, au, căci fără de această pregătire, în împregiurările de azi, este anevoie de a se putea feri.

Vorba e numai, că astfel de emancipări nu se pot face fără abnegațiune și fără trudă. Oamenii noștri să nu se căciulească și să nu fie așa fricoși, căci doară nu s'a sfîns din ei tot spiritul de frică, și să nu se lăture de la a se lăsa, dacă trebuința va cere, să nu pregete a merge până în „Ring“-ul Vienei, chiar dacă aceasta ar cere și oare-cari jertfe.

Că cauza grănițerilor năsăudeni, care merită altfel atenția tuturor Românilor de sub coroana sf. Stefan, este într'un stadiu foarte înaintat, ni-o dovedesc din deajuns următoarele pasage din acum cunoscuta broșură „Particularismus“, lucrată de ablegatul dietal și partisanul guvernamental Iuliu Horváth:

„Întreg materialul, care e apt de a mări nemulțămirea, — dice dînsul, — ca nu cumva să se prăpădească, s'a susținut întocmai ca și un conserv, în toată întregitatea sa. Din cele multe aduc numai un exemplu: pădurile din districtul Năsăudului s'au preat — (átadattak) — înainte de aceasta cu 15, ani fiindcă doar' nu se poate numi vindere aruncarea unei valori de milioane pentru câteva mii de floreni. Dieta nici-când nu a luat la cunoștință această vindere, ba încă pentru cercetarea mai amănunțită a lucrului, a și exmis o comisiune; aceea o scie ori-și-cine, că această vindere e păgubicioasă nu numai din punct de vedere bănesc, dar' e păgubicioasă și din punct de vedere economic și din punct de vedere politic; dacă acele păduri împreună cu regalele nu ar fi fost proprietatea statului, în interesul rasei noastre — (fajunk) — ar fi trebuit expropriate; afară de aceasta această vindere mai invoalvă în sine și o neexplicabilă nedreptate; pentru-că prin ea, deodată cu proprietatea statului, se înstrăinează și neîndoelnică proprietate a unei familii; și în imbutul tuturor acestora aceia, cari și-au pus piciorul odată pe ele, la toată ocaziunea ocupă posesiuni mai mari de prin pregiur.“

Eată dar' ce dice un om al guvernului despre pădurile grănițeresci. Și să nu creadă nimeni, și cu atât mai puțin grănițerii, că aceste vorbe nu au nici o valoare. Chiar dacă am admite că ele nu s'au dîs cu autorizarea celor dela putere, totuși au, fiind că din ele se vede ce gînd au aceia. Și gîndul este plămădeala faptei.

Atenție dar', grănițerilor năsăudeni, atenție Românilor!!

Să revenim puțin asupra universității săsesci.

Înainte de toate asupra acesteia, spre a arăta că a fost de tracică înfrățirea și dragostea din vara trecută, ne aflăm îndemnați a repro-

duce câteva pasaje din des pomenitul „Particularismus“:

„Cestiunea universității săsesci și a averii ei în fundul regiu săsesc de o însemnătate și de o valoare foarte mare; această avere, pe care străbunii Sașilor au adunat o în decursul veacurilor cu sirguință de furnică și cu ajutorul dispoziției pentru jertfe marimonioase din partea particularilor, nu e iertat să se prădeze, sau subtrăgîndu-se dela menirea ei, să se întrebuițeze în scopul agitațiunilor de o potrivă păgubicioase pantru rasa maghiară cât și pentru țeară, nici în scopul de a se abate dela natura și dela menirea ei.

„Efectele binefăcătoare ale universității săsesci trebuie să se extindă, fără deosebire asupra tuturor locuitorilor din fostul fund regiu. Statul trebuie să exercizeze dreptul de supravegiare necondiționat.“

Lucrul este lămurit.

Îndată-ce distribuirea ajutoarelor din fondurile universității săsesci s'ar extinde asupra tuturor locuitorilor din fostul fond regiu, scoalele de stat și comunale, — căci confesională cu limbă maghiară abia credem să fie, — ar fi cele dînșii cari s'ar bucura de roadele cele adunate cu sirguință de furnică de alții. Și aceasta mai ales, dacă statul ar exercia necondiționat supraveghierea.

Și că la aceasta speculează ministrul nostru de culte de o grămadă de vreme, se vede că nici Sașii, prelîngă toată dragostea și înfrățirea, nu o trag la îndoială. Însași dorința, de care am amintit la începutul corespondenței, o dovedesce aceasta, mai ales dacă admitem, că dl advocat Arz a dat expresiune sinceră dorinței comune a Sașilor, când a dîs că, ar fi de dorit să se întregască definitiv postul presidial.

Această dorință nu a fost tocmai ușor de exprimat, căci știut este, că presidentul ordinar al ședințelor generale ale universității este Comesul săsesc, ear' Comes săsesc, dela 1876 încoace, este comitele suprem al comitatului Sibiului. Prin urmare, exprimîndu-se dorința de a se întregi cât mai îngrabă definitiv postul presidial al numitei adunări generale a universității, implicite s'a dat expresiune și dorinței, de a se întregi postul de prefect al comitatului Sibiu.

Este o apucătură foarte fină această dorință a d-lui Arz, dar' fără îndoială, foarte motivată.

Oamenii mai serioși din comitatele cu poporație nemaghiară au ajuns să experimenteze, că provisoratele nu au urmări bune. Și tocmai în virtutea acestei experiențe a vorbit amintitul avocat cum a vorbit. Căci ori-cum, un astfel de provisorat este indirect o batjocură pentru un comitat ca al Sibiului, întocmai precum, indirect, un vot de neîncredere a fost dorința de mai sus față cu acela, la a cărui adresă a sunat.

Ori doară în acest comitat, atât de bogat în puteri intelectuale, nu s'a putut afla nici un singur om, care să se poată investi cu puterea prefecturii? Vorbă să fie!

Dar' unde ar rămâne atunci sistemul inaugurat de voevoda de aici din Pesta?!

A trebuit dar' și aici ca și la Bistrița-Năsăud, să facă pe Sași pe timpul alegerilor, pe un period de 5 ani, mai accesibili, țînîndu-i în speranță că, purtîndu-se cum se cade, le va pune în frunte pe un om din neamul lor. Bunăoară pe dl Bausnern. Apoi au mai fost și alte considerațiuni, care au povățuit pe înaltul guvern la instituirea provisoratului: a avut să cerce pe Sași, cum s'ar simți dacă li-ar pune un Ungur în frunte, și totodată, că ce ar dice, dacă acesta ar lucra bună-oară, cam cu energia lui Bánffy, la administrarea fondurilor. Și nu pentru aceea a proces guvernul astfel, pentru-că nu ar fi prevădut ce efect are să producă, ci pentru-ca să le arete Sașilor că poate, chiar și în butul tuturor simpatiilor, de cari se bucură ei în marea Germanie, poate să-și permită luxul de a-i împedeca în mersul lor.

Dar', diceam la începutul corespondenței noastre, că nemulțumirea este și în o parte și într'alta cauza, care ne îndeamnă să tractăm deodată despre cestiunea pădurilor respective a averilor grănițeresci și despre universitatea săsescă. Da! nemulțumirea amândoror acestora cu uneltele guvernului din fruntea lor și cu faptele săvîrșite de ele, adică cu Bánffy și cu Bethlen.

Ne rămîne să ne explicăm puțin, că pentru-ce cu aceste persoane sînt nemulțumite amintitele două cercuri de oameni? Eată pentru-ce:

Puternicii ăilei cu ajutorul acestora vreau să inaugureze cu ori-ce preț o eră pe cât de priincioasă — din punctul lor de vedere — pentru neamul lor, pe atât de neprincioasă pentru Sași și pentru Români. Vreau cu alte cuvinte, ca pe Români, cu ajutorul fructelor muncii lor, să-i împedecă în desvoltarea lor firească, respective să-i ferească cu școala și cultură

maghiară, ear' pe Sași, ca prin mijloacele adunate de strămoșii lor cu strădanie de furnică, s'îi maghiarizeze.

Numai ținând cont de cele expuse, ne putem da seama, pentru-ce se susțin într'un comitat ca al Sibiiului de fetele cu limbă maghiară, scoală civilă cu limbă maghiară, orfanotrofiu cu limbă maghiară, etc. etc. Căci, Doamne iartă-ne, pe lipsă au Sașii și Românii de ele?

Vorba e numai, că ele s'au înființat și înființate, odată, în marele interes al rasei maghiare, trebuind credute susținute. Cum și de unde, este altă întrebare. Și ni se pare, că tocmai această întrebare vrea guvernul să o deslege cu ajutorul oamenilor, pe cari nici Românii, nici Sașii nu-i vîd, și nu-i pot vedea cu ochi buni în fruntea unor treburi atât de vitale pentru ei.

În fine mai adaugem, că Sașii ca oameni preacurți tocmai din aceste considerații și-au exprimat dorința, de a vedea cât mai îngrabă înregit definitiv postul presidial, și poate și pentru-ca să poată avea mână liberă la viitoarelelegeri de deputați dietali.

G. p.

Cronică.

Comitetul permanent al comitatului Sibiiu va ține Luni în 25 Octomvrie n. la 9 oare înainte de ameați o ședință preliminară.

Segregare de păduri. Înaintea judei Ioan Văsarhelyi a judecătoriei de aici s'au început Miercuri în 20 Octomvrie n. pertracările pentru segregarea pădurilor între erarii și omuna Jina.

Logodirea moștenitorului de tron al Italiei. Precum anunță „Gazzeta di Torino“, moștenitorul tronului italian se va logodi în urând cu Princesa Henrietta, fiica contelui de Mandria. Princesa Henrietta e născută la 1870.

Moștenitorul de tron al Rusiei, după cum plămănește „Daily News“, are de apărut o plămănește. Această boală și-a căștigat-o în aerul rece și umed, ce domnese în Petershof. Starea boalei încă nu însuflă îngrijiri mari, cu toate acestea se recere o grije mare pentru pacient. Medicii îi recomandă o călătorie în Rusia-de-Sud.

Politecnicul din Budapesta. Acest edificiu zidit abia de 3 ani cu spese enorme — precum spune „P. H.“, — stă să se surpe în mai multe locuri. Plafonul salilor de prelegere din unul al doilea a trebuit deja spriginit. Cercetarea mai deaproape a avut drept rezultat, că esele reparaturii se urcă la 30.000 fl. Până se a repara edificiul, prelegerile vor fi sistate. — Halal de administrație!

Miseriile instrucțiunii în Ungaria. În aniaș-turcească s'au închis școala din cauza oficiului stricat. Și acum de un an și jumătate există școala în Cania-turcească, ear' copiii nesc necultivați ca și merele pădurețe. Halal de asemenea administrație!

„Irregularități“ la opera din Budapesta. Cetim în „Pester Lloyd“: Cercetarea disciplinară în contra economului operii, Iuliu Horváthy, s'a făcut pe baza următorului fapt: În coata finală a anului 1885 se află între eroate 80.000 fl. pentru astfel de obiecte, care nu a fost pozitiv de lipsă, și cari se țineau numai deposit. Prelungă aceea, că la opera nu se datina a ține depozite, a fost bătătoare la ochi împregiurarea, că obiectele deținute în depozit nu au fost cumpărate dela lăfărașii reguțați operii, ci dela firme cu tot străine. Horváthy se scușă prin aceea, că dînsul a luat mărfa de mai ieftine și de aceea în interesul institutului. Intendantului i'a venit cu toate acestea lăfărașul cam suspect, și cerend preliminarile piesei „Prompeter von Säckkingen“, a avut ocaziune a se convinge asupra irregularităților ce se întâmplă la opera. Horváthy a pus prețuri de 3-4 ori mai mari, ear' banii ce întreceau fi băga punga proprie. Dînsul a fost suspendat din partea intendatului și acum se așteaptă, ca ceretarea disciplinară să aducă și alte irregularități ivatele. — Halal de administrație!

Cindată cualificată de deputat. Sub lăfăraș „Semnele timpului“ „Magyar Polgár“ în Cluj scrie următoarele: La tribunalul de prima instanță din Budapesta sînt în curgere procese de divorț în contra a șese deputați dietali. Așa se vede, că ocupațiunea ărîinților patriei e incompatibilă cu ăsătorie și e greu a servi și unei țeri unei muieri deodată.

Necrolog. Ioan Teran, protopopul gr.-or. Lipovei, deputat congresual și membru al conegațiunii comitatense, a încetat din viață în Octomvrie n. în al 79-lea an al vieții și al 4-lea an al stăruirii sale activități ca preot și otopop. Fie-i țărîna ușoară!

Falsificare de cambii în valoare de 30.000 fl. Un anumit Heinrich Stitz, neguțator în Pojon, a falsificat 258 de cambii în valoare de 120.117 fl. Pe cambiiile falsificate figura ca acceptat conducătorul filialei din Budapesta a mei din cestiune cu numele Alois Kraus, ear' erta cea mai mare a cambiiilor le falsifica calfa

de lăcătuș Carol Flock. Judecătoria din Pojon a judecat pe Stitz la 3½ ani, pe Kraus la 2 și pe Flock la 1 lună închisoare. Tabla reg. din Budapesta a întărit judecata forului antăiu.

Holera. Mai în urmă s'au îmbolnăvit în capitala Ungariei 47 și au murit 19 persoane de holera. Precum se vede epidemia earăși e în creștere. — În Seghedin s'au îmbolnăvit 14 și au murit 5 persoane tot de holera.

Un mijloc practic contra holerei. Dr. A. F. de Giacici din Fiume consideră sfișitul total al holerei drept urmare a unei apoplepsie de inimă. De aceea crede de înșă, că la cas de holera mai mult e de a se îngriji de funcțiunea regulată a inimii precum și de circulațiunea sîngelui. Dînsul ordonează de aceea amoniac în gură și injecțiuni subcutane de eter sulfuros. Această procedură s'a folosit cu mare succes în decursul epidemiei în Fiume, și anurue de Dr. Vukelici.

Carantină în Sârbia. Din Belgrad se anunță: Sârbia a înăsprit măsurile contra holerei prin aceea, că a introdus din nou o carantină. Ambasada austro-ungară va întreprinde pași contra acestor măsuri ale guvernului sârbesc.

Dile critice pentru băieși. Rudolf Falb publică următoarea avertisare: „Îmi iau libertate a atrage atențiunea oficiilor montane pe ăilele de 24—31 Octomvrie n. și anume, pentru-că urcarea suterană a gazurilor ajunge earăși un maxim în mijlocul săptămânii din cestiune și poate ușor se aducă cu sine explosiune de gazuri. Aceaste ar fi să fie ultima opocă pentru anul acesta, dacă să vadecească, că Noemvrie și Decemvrie se pot număra între acele luni ale anului, în cari se întâmplă cele mai puțin catastrofe. Și atracțiunea lunei — care și-a ajuns în lunile August, Septemvrie și Octomvrie maxim — începe a scăde în lunile din urmă ale anului. Acea atracțiune a lunei a fost cauza a 5 catastrofe.

Un tată crudel. Tinêrul plugar Valentin Muzsină din Turcovei, era pe drum cătră casă, când ascuns după un gard propriu lui tată a tras cu revolverul în el. Au după bătrînu strigatului nimerit, a sărit de după gard, și a început a-l lovi cu un par în cap. Se dice, că de mult timp purta tată o ură nespusă față cu fiul seu propriu.

Flămîndirea ca sport. Succes, care a flămîndit 30 ăile, așa dicend cu succes, se vede că consideră flămîndirea drept sport. Un om, care l'a cercetat la Roma, l'a aflat plin de bucurie, că i-se dă earăși ocaziune de a flămîndi 30 ăile la Paris. „Aceasta va fi“ — dicemă Succ — „sfîntenia științifică a celor 23 de tururi de flămîndire, care le-am suportat cu succes până acum.“ Dînsul se află foarte bine, și-a redobîndit greutatea normală de 61 kilograme, mîncă bine și mult, de-i vine omului a crede, că se pregătesce pentru postul cel-l va ține la Paris. În fiecare ăi mîncă de 4 ori. La Paris are de cuget să facă în decursul flămîndirii marșuri mai mari, în uniformă militară și în adjăstament de răsboiu. O societate din Paris i'a făcut ofertul să-i plătească o sumă anumită și prelîngă aceea să-l întrefină cu toate cele de lipsă. Succ însă a refuzat ofertul, de vreme-ce voiesce a flămîndi pe spelele sale. O parte din veniturile lui le va destina săracilor.

Ciuma siberică în Varșovia. Se scrie din Varșovia, că acolo s'au constatat vre-o câteva casuri de ciumă siberică. Oficiile au luat toate măsurile de grije.

Mulțumită publică.

Din Bucovina.

Onorată redacțiune!

Într'unul din numerele trecute ale „Tribunei“ am adus la cunoștința publică numele colegilor mei universitari, cari au contribuit suma de 53 fl. 10 cr. pentru cumpărarea cărților din „Biblioteca populară a „Tribunei“ și răspîndirea lor gratuită între sătenii cunoscători de carte din Bucovina. Acum viu se exprim mulțumită publică acestor D-nii colegi, cari au binevoit să contribuiească pentru înființarea, respective tipărirea unei biblioteci populare proprie bucovinene. Urmand aceste idei ultime, la care m'a adus juristul absolvat și fostul-președinte al societății academiei „Junimea“ dl George Popovici am făcut îndată al doilea apel cătră toți studenții români dela universitatea din Cernăuți, ca să colectăm banii pentru tipărirea unei biblioteci populare bucovinene. Apelul acesta s'a primit ca și cel dintăiu cu o conțelegere foarte îmbucurătoare. Suma banilor concursului a ajuns o mărime atât de mare, încât eram în stare să retipăresc până acum a înecuiințarea autorilor scrieri populare de N. Gane, de S. Fl. Marian, I. Creangă etc. în patru broșuri, fiecare cu câte o mie de exemplare. — Cele patru broșuri sînt: 1. Din viața lui Stefaun Vada (un extras din cronicile lui Cogălniceanu.) 2. Stefan Voda și Tatarii, de S. Fl. Marian. 3. Stejarul din Borzesci, de N. Gane și 4. Povești populare de I. Creangă, I. Slavici și St. Stefurea. Dintre aceste 4000 de cărțile 3400 s'au împărțit gratis în popor prin Bucovina întreagă, și 600 exemplare s'au dat librărilor spre vîndere. Spesele erau: Antăia broșură 16 fl., a doua 19 fl., a treia (tipărită pe spelele subsemnatului) 12 fl. 80 cr.; a patra 50 fl.; spelele postale cu transportul cărților (în 150 sapele române) 9 fl. 28 cr.; la olaltă: 107 fl. 8 cr. respective 94 fl. 28 cr.

Domnii, cari au contribuit pentru acoperirea speselor acestora, sînt următorii: Dl Traian Badescu, stud. teol. 2 fl.; dl Vasile Ioachimciuc, stud. teol. 1 fl.; dl George Morosan-Mihaiescu 1 fl.; dl Eusebie Usatiuc 2 fl.; dl Petru Barbu 1 fl.; dl Victor Zăharoschi 3 fl.; dl Ioan Bucescu, stud. teol. 1 fl.; dl Doroteiu Bumbac, stud. teol. 1 fl.; dl Ioan Dorofteiu, stud. teol. 50 cr.; dl Dimitriu Barbu, stud. teol. 50 cr.; dl Nicolai Mihaleu, stud. teol. 50 cr.; P. C. Nicola din protosecel Alex. Mironescu 1 fl.; dl Emil Popescu, stud. jur. 1 fl.; dl Vasile Mironovici stud. teol. 50 cr.; dl Stefan Marian, stud. teol. 50 cr.; dl Ioan Ianovici, stud. teol. 1 fl.; dl Dimitrie Georgescu, stud. teol. 1 fl.; dl Tichon Hacman, stud. teol. 1 fl.; dl Damian Marian, stud. teol. 50 cr.; dl Orest Dljanschi, stud. teol. 50 cr.; dl Traian Putici, stud. teol. 1 fl. 50 cr.; dl Samuil Sauciu, stud. teol. 1 fl.; dl Dighinovie Popa, stud. teol. 50 cr.; dl Ioan Simighinovie stud. teol. 1 fl.; dl Emilian Griboschi, stud. teol. 50 cr.; dl Eusebie Sorocean, stud. teol. 1 fl.; dl Ioan Popovici, stud. teol. 1 fl.; dl Ioan Pascu, stud. teol. 1 fl.; dl Victor Mitrofanovici, stud. teol. 50 cr.; dl Teodor Popovici, stud. fil. 3 fl.; dl Dimitrie Popovici, stud. jur. 50 cr.; dl Nico Stefan Pop, stud. teol. 50 cr.; dl Aurel Procopcean, stud. fil. 1 fl.; dl Turturean George, stud. jur. 1 fl.; dl Ioan Dihon, stud. teol. 1 fl.; dl George Horga, stud. teol. 50 cr.; dl Nicodim Stefurea, stud. teol. 50 cr.; dl Constantin Tarnavski, stud. teol. 50 cr.; dl Stefan Saghin, prefect seminarial 1 fl. 50 cr.; „Academia ortodoxă“, societate pentru literatură bisericească 5 fl.; dl Christofor Hînt, stud. teol. 50 cr.; dl Constantin Chiricescu, stud. teol. 1 fl.; dl V. Morar, adjunct. c. r. 2 franci; prin vîndere 12 fl. 96 cr.

Cu ocaziunea nunții teologului absolvat, a dlui G. Pojoagă la S. Sa dl T. Patraș, exarchul și parochul din Frătăuț-vechiu a binevoit S. Sa dl Averchie Macavei, cooperatorul din Milișeuți a corecta între următorii oaspeți adunați: D-na Aurora Pojoagă 1 fl.; d-na Aglaia Macavei din Milișeuți 1 fl.; S. Sa dl V. Turturean, cooperatorul din Voitin 20 cr.; d-soara Olga Gramatovici din Dobroslava 1 fl.; dl Tomașeschi 50 cr.; d-soara Adriana Antonovici din Rogojesci 2 fl.; S. Sa dl Atanasie Ciupercovici, parochul din Califindesci 1 fl.; dl G. Vereotniac 40 cr.; dl G. Iliuș 50 cr.; dl Vasile Morar, adjunct c. r. 1 fl.; S. Sa dl I. Pătraș, protopr. din Banila-mold. 1 fl.; d-soara Aglaia Patraș din Frătăuț-vechiu 1 fl.

Cu ocaziunea nunții teologului absolvat, a dlui Dimitrie Georgescu la S. Sa dl G. Hnidei, exarchul și parochul din Seletin s'a colectat prin stăruința teologului dlui Ioan Dorofteiu, dela următorii oaspeți: S. Sa dl Grigoriu Cantemir, protopr. din Rostoc 5 fl.; S. Sa dl Alex. Palievici, parochul din Câmpulung-rusesc 5 fl.; S. Sa Teodor Hnidei, parochul din Seletin 1 fl.; dl G. Griboschi din Frasin 1 fl.; dl G. Vorotneac din Moldava 40 cr.; dl D. Georgescu, teolog absolv. 1 fl.; dl G. Drămboiu, comerciant din Suceava 40 cr.; S. Sa dl Vasile Griboschi, parochul din Panca 1 fl.; S. Sa dl Miron Griboschi din Iablonița 1 fl. Suma totală: 90 fl. 26 cr.

Binevoii în prețuita foaia a D-Voastre a ne exprima această mulțumită publică de G-Voastre a acestor contributori, cărora le mulțumesc din toată inima întregul popor bucovinean. De Domnul, ca astă jertfă din partea unei țări a inteligenței române bucovinene pentru poporul nostru cel de toți uitat să fie cea mai neconsiderabilă în comparare cu cele viitoare. Sperand, că cu cestiunea asta vajnică se vor ocupa în viitor și clasele cele mai puternice și competente ale poporului nostru, mē subsemn

cu deosebită stimă:

Victor Zăhărescu-Zăharoschi,
stud. teolog.

Cernăuți, 16 Octomvrie 1886.

Varietăți.

(Vegetație extraordinară.) În toate părțile Alsaciei se semnalează fenomene de vegetație extraordinară. La Thann, într'altelă într'o vie a unui domn Schmidt, o viță, care fusese vre-o treizeci de ciorchini de struguri, culeși pe la finele lui August, a înflorit din nou în toată puterea cuvîntului. Frumoasele sale frunze și flori fac admirațiunea tuturor din partea locului. Vierii cei bătrîni nu-și aduc aminte, ca vre-odată să se mai fi produs un asemenea fenomen.

(Tălharii în Rumelia.) Nu numai în Albania, Macedonia și în giurul Salonicului fac tălharii o mulțime de prădăciuni, dar și în Rumelia se află acum o mulțime de bande, care dau foc satelor și prind oamenii bogăți, neeliberându-i decât atunci, când au primit ca răsplată o sumă mare de bani. Ținutul mai mult înfectat de aceste bande este acel al Belovei, situat la poalele Balcanului rumeliot.

Acum o săptămână, în urma în ameață dintr'o douăzeci de tălharii, înarmați până în dinți au intrat într'un oraș și au pretins bani și provizii; dar' aceste neputendu-li-se da imediat, ei au dat foc edificiilor publice și au luat cu ei pe primar și pe polițaiu, pe care i-au dus în munți. Soldații aflători în oraș n'au sărit să-i scape, ceea-ce arată, lucru des în Orient, că ei poate au fost înțeleși cu tălharii.

Despre acești doi prizonieri nu s'a aflat nimic până acum. O companie militară sosită dela Filipopol a străbătut munții în toate direcțiunile, dar' n'a putut da de urma lor.

Bandișii se recrutează în mare parte dintre miliții, cari dela ultimul răsboiu și-au adus acasă armele și o mulțime de patroane, părăsind ori-ce lucru.

Acum de 4 ăile nisce vînători ce veniseră cu trenul la vînătoare în munți, au vîdut cum hoții dăduseră foc la 10 case, care ardeau fără să alerge nimeni a le sfinge, căci locuitorii fugiseră de frica bandiților.

Dela Belova înainte se întind o mulțime de ferestrate, care pregăteau scînduri și traverse de drum de fer.

Aci a apărut într'o ăi o trupă mare de hoți și au cerut de fiecare proprietar câte o sumă anumită, dacă vesele să fie lăsați a lucra în pace. Cei care au putut, au plătit și au scăpat, ear' celorlalți li-s'au ars stabilimentele.

Patrulele umblă în toate părțile și dau numai de urmele hoților, ear' de dînșii nu. Aceasta este de mirat.

(Boala dușilor.) — În Italia mai cu seamă dușii sînt atinși de o nouă boală. Ramurile de 2 sau trei ani sînt acoperite cu deservîrșire de un strat alb ca zăpada, de unde s'ar pute crede, că această boală este un fel de muceală. D. Cantani a constatat, că dușii tăiați mai mult în 1885, au rămas toți sănătoși, și prin urmare consiliează pe crescători gîndaciilor de mătăș, a tăia dușii mai mult pe viitor și a nu face economie de ramuri, spre a ave frunză mai abundantă. Ramurile bolnave au fost examinate și s'a recunoscut, că rēul a provenit dintr'o insectă din genul *Kennes*. Sub cuprinsul alb, scoarța prezintă o sfîșiatură; se mai ăice, că insecta este o nouă specie de genul *Diaspis*, despre care savantul entomologist dl Margioni-Tozetti, de Florența, i'a dat numele de *Diaspis pentagona*. Pentru a distruge această insectă s'a propus un amestec analog cu acel al d-lui Balbiani, pentru distrugerea ouălor de iarnă ale filoxerei. Se pare, că persecii sînt deasemenea atacați de aceeași insectă.

Bibliografie.

„Candela“. Foaie bisericească-literară. Apare odată pe lună. Cernăuți, 1 Octomvrie 1886. Anul V. Nr. 10. Sumar: Fîntănilă și codicii dreptului bisericesc ortodox (urmare). — Viața și activitatea Metropolitului Țerii — Românesc, Antim Ivireanul (1708—1716). — Articol rutenesc. — Lămurire scurtă a câtorva sentențe din capul 3 al Ecclesiastului. — Conștiința datorinței. — Predică pentru Dumineca a 20-a după Rusalii. — Articol rutenesc. — Cronică.

„Cărțile Sătenului român“. Scriere pentru popor. Apare la 1/13 a fiecărei luni. Blaj, 1/13 Octomvrie 1886. Anul X. Nr. 11. Sumar: Timoteiu Cipariu. — Puterea de viață a națiunii române. — Despre cultivarea pomilor. — Omul cu trei minți. — Gărgărița. — Ce se luere economul în luna lui Octomvrie? — De ale bătrînilor.

„Gazeta Sătenului“. Foaia cunoscîntelor trebuincioase agriculturului și poporului. Ese la 5 și 20 a fiecărei luni. Rîmnicul-Sărat, 5 Octomvrie 1886. Anul III. Nr. 17. Sumar: Maria Dăteulescu. — Murgerea vacilor: I. Stef. Furtună. — Pozițiunea sîmîntelor sîmîntate: P. P. Constantinianu. — Recolta grăului și a sîcării în Francia anul acesta: D. — Dorința guvernului, de a face din învățatori exempli de gospodari, nu poate fi îndeplinită tot din cauza lui: Un învățator putinează. — Catechismul agricol de C. de Coussin (urmare): Albinele și vermi de mătăș. — Grădinile scolare: I. Aristotel. — Igiene. Isoarele stricării aerului din locuințe. Ventilațiunea naturală și artificială: Dr. Octaviu Blasianu. — Economia domestică la țeară: I. Aristotel. — Din localitate: D. — Din țeară: C. — Evenimentele din Bulgaria: D. — Buletin comercial. — Miscellanea: Un econom român.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Adrianopol, 21 Octomvrie n. (Scirea „Agenței Havas.“) Poliția din Filipopol a arestat ieri noapte pe conducătorii partidului rusofil — nu se scie însă unde i-a dus. Consulatul rusesc e pussub pază militară.

Rusciuc, 21 Octomvrie n. Kaulbars a plecat în 20 Octomvrie la Sofia. Se crede că marea Sobranie se va întruni în 27 Octomvrie. O schimbare în atitudinea Bulgariei — de cumva s'ar întâmpla — se așteaptă numai după întrunirea adunării naționale. După „Agența Havas“ părerea generală e, că conflictul nu s'ar pute aplană fără o intervențiune militară.

Berlin, 21 Octomvrie n. Împăratul Germaniei a sosit în pace aici.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 19 Oct. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 43.1/2 cr., de mijloc 44.— cr. până 44.1/2 cr., ușori 44.— cr. până 45.1/2 cr., marfă țerănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 43.1/2 cr., ușoară 44.1/2 cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 20 Octomvrie st. n.

Brünn: 6 72 62 42 23.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 20 Octomvrie st. n.
Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.50 până 8.85, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.45 până 8.80, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.50 până 8.85, (de Bacskai) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.90, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.40 până 8.75.

Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.35 până 6.55.

(Orđ nutreț:) 60—62 Kilo fl. 6.45 până 7.75; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 8.50 până 10.—

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.20 până 6.40.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.05 până 6.10; de alt soi fl. 6.— până 6.05.

Rapița fl. 9.25 până 9.75; de Banat fl. 8.25 până 9.—

Mălaiu (unguresc): fl. 5.20 până 5.50.

Cursul pieței din Sibiu

din 21 Octomvrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.40	vënd.	8.45
Lire turcești	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.16	"	1.18

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Octomvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	96.—	vënd.	96.1/2
" Rur. conv. (6%)	"	87.7/8	"	—
Acț. de sig. Dacia-Rom.	"	270.—	"	275.—
Banca națională a României	"	1010.—	"	1080.—
Impr. oraș. București	"	38.—	"	34.—
Acț. de sig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	"	100 1/2	"	101 —
Schimb 3 luni	"	25.13/4	"	—
Societ. const.	"	164.—	"	—
Aur	"	15.50	"	15.9/4

Bursa de Budapesta

din 20 Octomvrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.85
" " hârtie " 4%	92.80
Imprumutul căilor ferate ung.	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " bănățene-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " transilvane	104.25
" " croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
Imprumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25
Renta de hârtie austriacă	83.—
" " argint austriacă	83.75
" " aur austriacă	115.—
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—
" " de credit ung.	288.50
" " " austr.	280.30
Argintul	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.50
Galbeni împărătești	5.90
Napoleon-d'ori	9.91
Mărci 100 imp. germane	61.35
Londra 10 Livres sterlingi	124.20

Bursa de Viena

din 20 Octomvrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.90
" " hârtie " 4%	92.95
Imprumutul căilor ferate ung.	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
Imprumut cu premiu ung.	121
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124
Renta de hârtie austriacă	83.20
" " argint austriacă	84.05
" " aur austriacă	114.70
Losuri austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncii austro-ungare	862 —
" " de credit ung.	288.25
" " " austr.	280.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.91
Napoleon-d'ori	9.91 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.67 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	125.20

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou. Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani. Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani. Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi. Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate	de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 21. Prietinul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani. Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani. Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1887.

Anul II.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomie și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vacilor lăptoase. — O nouă rășină de altoit. — Secerișul. — În timp de holeră. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat” de M. Pompiliu; „Petre Cărbete” de Ciru Oeconom; „Angelina” de George Coșbuc; „Seara pe deal” de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi” de T. Șerbănescu; „Lumea mare” de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schinteuțe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vîndătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odîn. paroch gr.-or. în Rășinari, asessor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
11. Testimoniu pentru școalele populare una sută 80 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.